

מצוה סב שהזהירנו שלא לישבע שבועת שוא, והוא אמרו
יתברך לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא, והוא
שישבע על מחוייב המציאות שהוא בחלוף מה שהוא בו נמצא או
על דבר מהנמנעות שהם נמצאות או ישבע לבטל דבר מצוה, וכן
אם נשבע על דבר ידוע לא יכחיש אותו ולא יחלוק עליו שום חולק
כגון שנשבע בה' שכל מי שישחט ימות זה נשא גם כן שם ה' לשוא
ולשון משנה (שבועות כ"ט) איזוהי שבועת שוא נשבע לשנות את
הידוע. והעובר על לאו זה במזיד לוקה בשוגג פטור כשאר חייב
לאוין כמו שבארתי, ושם אמרו (שם) בשבועות זו היא שבועת שוא
שחייבין על זדונה מלקות ועל שגגתה פטור. ושם התבארו משפטי
מצוה זו. (וישמע יתרו, שם):